

Nr 335.

Av herr **Forssell m. fl.**, om avslag å *Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 (nr 406) angående försäljning av pilsnerdricka.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 185 till årets riksdag med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 (nr 406) angående försäljning av pilsnerdricka synes i flera hänseenden kunna framkalla allvarliga gensagor. I betraktande av de erfarenheter, som under många år vunnits i in- och utlandet, lär det sålunda kunna ifrågasättas, om icke målet, en höjd folknkykterhet, bör eftersträvas på andra vägar än genom skärpt lagstiftning. På många håll inom vårt land frågar man sig allt oftare, om icke sagda mål säkrare skulle nås på övertygelsens och opinionsbildandets väg, medan de resultat, som vinnas genom kriminalisering och straffhot vid en närmare granskning kunna te sig tvelaktiga nog. Då vi äro övertygade om, att vad som för närvarande behöves inom det svenska nykterhetsarbetet icke är en skärpning av det yttre kontroll- och straffsystemet utan fastmera en återgång till äldre tiders på folksedens höjande inriktade opinionsbildande arbete, måste vi själfvallet ogilla utgångspunkten för det föreliggande kungliga förslaget.

Härtill kommer, att detta förslag i sina detaljer är behäftat med åtskilliga betänkliga brister, av vilka vi här vilja påpeka några. Den punkt i förslagets § 9, som stadgar befogenhet för ledamot av nykterhetsnämnd eller av nämnden utsedd person att avfordra den, vilken verkställer forsling att uppvisa s. k. köpareförteckning, står uppenbarligen i strid med god ordning. Sådan befogenhet bör under inga förhållanden tillkomma annan än åklagare eller polisman.

Skyldigheten för den, som verkställer forslingen, att underkasta sig berörda visitation, som ju också kan åtföljas av inventering av »den å forslingsredskapet befintliga myckenheten pilsnerdricka», synes tillika kunna bliva alltför betungande både för det företag han representerar och för hans lojala konsumenter. Man tänke sig, att en lastbil, som på en dag betjänar en kundkrets, bosatt inom kanske ett dussin nykterhetsnämndsområden,

inom vart och ett av dessa bleve underkastad visitation och inventering av nitiska nämndledamöter. Varje sådan procedur toge givetvis en ganska rundlig tid — till stort förfång både för säljaren och hans väntande kunder. Vilka möjligheter till trakasserier, som här öppna sig, behöva ju blott antydas.

Den i § 27 föreslagna ombudsinstitutionen synes oförenlig med det förtroende, på vilket konungens befallningshavande ute i orterna ha välgrundade anspråk. 1919 års pilsnerdricksförordning giver redan länsstyrelserna den erforderliga kompetensen att ingripa icke allenast då oordningar uppkommit på grund av försäljning till avhämtning utan även då sådana förekomma med anledning av försäljning till försändning. Om fall förekommit, då en länsstyrelse släpphänt tillämpat denna lag, synes det vara regeringens sak att ingripa. Någon skärpt lagstiftning synes därför ej erforderlig.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts prop. nr 185 vid innevarande riksdag.

Stockholm den 11 mars 1927.

Arne Forssell.

Nils Holmström.

G. A. Björkman.
